Žaloba podaná dne 17. července 2014 Kontrolním úřadem ESVO proti Islandu

(Věc E-13/14)

(2014/C 334/13)

Dne 17. července 2014 podal Kontrolní úřad ESVO, zastoupený zástupci Kontrolního úřadu ESVO (se sídlem na adrese Rue Belliard 35, 1040 Brusel, Belgie) Markusem Schneiderem a Mariou Moustakali, žalobu k Soudu ESVO směřující proti Islandu.

Kontrolní úřad ESVO požaduje, aby Soudní dvůr ESVO:

1. prohlásil, že Island nepřijetím všech opatření nutných k provedení aktu uvedeného v bodě 21c přílohy XVIII Dohody o EHP (směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování) a začleněného do Dohody o EHP protokolem 1 k této dohodě a rozhodnutím Smíšeného výboru č. 147/2009 a/nebo jejich neoznámením Kontrolnímu úřadu ESVO ve stanovené lhůtě nesplnil své povinnosti vyplývající z tohoto aktu a z článku 7 Dohody o EHP.

2. uložil Islandu náhradu nákladů řízení.

Právní a skutkové okolnosti a žalobní důvody:

— žaloba uvádí, že Island nejpozději do 26. srpna 2013 nevyhověl odůvodněnému stanovisku Kontrolního úřadu ESVO ze dne 26. června 2013 týkajícímu se skutečnosti, že islandský stát do svého vnitrostátního právního řádu neprovedl směrnici Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování („akt“), uvedenou v bodě 21c přílohy XVIII Dohody o Evropském hospodářském prostoru a začleněnou do této dohody protokolem 1 k této dohodě,

— Kontrolní úřad ESVO tvrdí, že Island tím, že ve stanovené lhůtě nepřijal všechna opatření nutná k provedení aktu a/nebo přijatá opatření neoznámil Kontrolnímu úřadu ESVO, nesplnil své povinnosti vyplývající z článku 17 aktu a článku 7 Dohody o EHP.